

v B. a stanoveno, do kdy je náhradu dáti. Podle toho ustanovení § 46 honeb. zák. nebylo porušeno. Není proto nezákonností, že rekursním soudem nebyla zrušovací stížnost uznána ani z posléz uvedeného důvodu za opodstatněnou.

Čís. 11481.

Žalobě, již se domáháno rozsudku, že vnucený vklad zástavního práva jest neplatný a že jest žalovaný (vymáhající věřitel) povinen svoliti k jeho výmazu, nelze vyhověti, dokud není odstraněn rozsudek, na jehož základě byl sporný vklad povolen a jenž zní proti žalobci, byl mu také doručen a nabyt proti němu formální pravomoci.

(Rozh. ze dne 17. března 1932, Rv I 2178/30.)

Žaloba B-a o zaplacení peněžitě pohledávky byla doručena Josefu L-ovi mladšímu, jenž se k jednání nedostavil, načež byl vynesena rozsudek pro zmeškání podle žaloby. Tento rozsudek byl doručen dne 5. dubna 1929 Josefu L-ovi staršímu, jenž ho dne 8. dubna 1929 vrátil soudu s tím, že s B-em nebyl v obchodním spojení; odvolání do rozsudku Josef L. starší nepodal. Na nemovitosti Josefa L-a staršího bylo pak na základě onoho rozsudku vloženo vnucené zástavní právo. Žalobou, o niž tu jde, domáhal se Josef L. starší na B-ovi, by bylo uznáno právem, že vklad zástavního práva na žalobcových nemovitostech jest neplatný, že žalovaný jest povinen to uznati a svoliti k výmazu zástavního práva. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Ne j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Žalobce se domáhá rozsudku, že vnucený vklad práva zástavního jest neplatný a že jest žalovaný povinen svoliti k výmazu tohoto práva zástavního. Žaloba napadá tedy platnost vkladu a domáhá se obnovy předešlého knihovního stavu (§ 61 kn. zák.), zrušení exekuce (§ 39 prvý odstavec ex. ř.), ale nechává nedotčeným rozsudek (veřejnou listinu podle § 31 kn. zák.), který jest exekučním titulem pro vnucený vklad práva zástavního podle § 1 čís. 1 a § 88 ex. ř. Tento rozsudek zněl proti žalobci Josefu L-ovi, domkaři v D., byl mu také doručen a nabyt proti němu formální pravomoci. Žalobce se mohl proti rozsudku brániti buď odvoláním z důvodu zmatečnosti, protože mu žaloba nebyla doručena (§ 477 čís. 4 c. ř. s.), nebo včasně podanou žalobou pro zmatečnost (§§ 529 čís. 2 a 534 prvý odstavec čís. 2 c. ř. s.), ale neučinil ani to ani ono. Dokud nebyl odstraněn tento exekuční titul, dotud nelze vyhověti žalobě, která se domáhá výmazu vnuceného práva zástavního, tedy zastavení exekuce za současného zrušení všech provedených exekučních úkonů (§ 39 prvý odstavec ex. ř.). Prostě řečeno, žalobce odporoval účinku, nikoliv příčině vedené exekuce. Z toho je zřejmo, že žaloba tak, jak zní, nemohla vésti k cíli.